

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 28. kwietnia 1903.

Treść: № 90. Rozporządzenie, dotyczące ustalenia projektów oraz wyłączenia w celu wykonania dróg wodnych, które mają być wybudowane według ustawy z dnia 11. czerwca 1901.

90.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, rolnictwa i kolei żelaznych z dnia 23. kwietnia 1903,

dotyczące ustalenia projektów oraz wyłączenia w celu wykonania dróg wodnych, które mają być wybudowane według ustawy z dnia 11. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 66.

Na podstawie §§ów 1., 13. i 17. ustawy z dnia 11. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 66, rozporządza się co następuje:

W s t ę p.

§. 1.

Niżej podane postanowienia stosują się do dróg wodnych, określonych w §ie 1. ustawy z dnia 11. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 66 a mianowicie do kanałów i rzek skanalizowanych, względnie do ich częściowych przestrzeni oraz do wszystkich należących do tego urządzeń i zakładów.

I. Roboty wstępne.

§. 2.

Osoby, którym Ministerstwo handlu poruczyło wykonanie robót wstępnych, potrzebnych do ustale-

nia projektów, oraz ci, których osoby te wyznaczają, mają prawo na cudze grunta wchodzić i przedsiębrać na nich wszelkie techniczne roboty potrzebne do przygotowania projektu budowy.

Jeżeli osoby, którym roboty te powierzono, chcą wejść do domów lub miejsc ogrodzonych albo też chcą usunąć przeszkody stojące tym robotom w drodze, w takim razie, na wypadek sprzeciwu jednego z interesowanych, rozstrzyga o konieczności i dopuszczalności zamierzonych kroków polityczna władza powiatowa. Jeżeli co do wchodzenia na grunta lub nieruchomości szczegółowe postanowienia ustawowe w grę wchodzi, natenczas porozumieć się należy co do postępowania z interesowanymi władzami i organami.

Wysokość odszkodowania, należnego ewentualnie wskutek robót wstępnych, ustanawia — z zastrzeżeniem rozstrzygnięcia we właściwej drodze prawa — polityczna władza powiatowa.

II. Rewizya trasy.

§. 3.

Poszczególne projekty kanałów poddać należy rewizji trasy.

W tym celu udzielić należy każdej interesowanej politycznej władzy krajowej potrzebnej ilości kopii następujących załączników projektu:

1. T. zw. specjalną mapę (Spezialkarte) wojsko-geograficznego instytutu, o podziałce 1:75.000 w najnowszym wydaniu, z dokładnem oznaczeniem projektowanej trasy.

2. Generalny profil podłużny według podziałki 1:100.000 dla długości a 1:1000 dla wysokości, z podaniem wysokości zwierciadła wody nad poziom morza w poszczególnych punktach kanału.

3. Szczegółowe profile podłużne, według większej podziałki dla wszystkich punktów, w których kanał przerywa większe rzeki, z dokładnem podaniem najwyższych wodostanów.

4. Pewną liczbę charakterystycznych profilów przekrojowych według podziałki 1:200.

5. Techniczne sprawozdanie uzasadniające i objaśniające: cały projekt a głównie urządzenia w celu dostarczenia wody potrzebnej do podtrzymywania ruchu drogi wodnej, obrany punkt przejścia przez dział wód, geologiczne właściwości gruntu, urządzenia do podnoszenia i ich spady, najmniejsze promienie krzywizn liczb i umieszczenie przystani, baseny dla wymijania i zwrotów itd.

Ewentualne warianty porównawczo zestawić należy i odnośne ich zalety i wady wyszczególnić.

§. 4.

Kopie, wymienione w §ie 3., wyłożone będą przez dni ośm do wolnego przeglądu dla każdego, w siedzibie interesowanych politycznych władz powiatowych pierwszej instancji.

Polityczne władze powiatowe mają podać to do publicznej wiadomości oraz zawiadomić o tem gminy, z poleceniem, by miejsce i czas przeglądu wczas ogłosiły.

Wnioski i życzenia interesowanych względem położenia trasy, przystani itp. wpisać należy w osobne protokoły lub do nich dołączyć.

Następnie zbierze się pod kierownictwem politycznej władzy krajowej i — o ile Ministerstwo handlu nie zarządzi inaczej — w jej siedzibie komisya, którą od wypadku do wypadku Minister handlu będzie powoływał z pomiędzy zastępców politycznej władzy krajowej, dyrekeji budowy dróg wodnych, Ministerstwa wojny i oznaczonych przez nie w poszczególnym przypadku miejscowych władz wojskowych, Ministerstwa rolnictwa, Ministerstwa kolei żelaznych, wydziału krajowego, izb handlowych i przemysłowych, krajowych rad rolniczych, względnie krajowych Towarzystw rolniczych a według okoliczności starostw górniczych i innych władz i stowarzyszeń; komisya ta ma jedynie zadanie badać administracyjne, handlowe i ekonomiczne warunki mające wpływ na wybór trasy projektowanej drogi wodnej, na położenie stacji do wylądowywania i przystani i na urządzenia i zakłady w celu dostarczenia wody potrzebnej do podtrzymywania ruchu tej drogi wodnej — dalej rozpatrzyć proponowane w granicach ustawowych warianty trasy i co do wyboru trasy przedkładać wnioski.

Należy przy tem mieć wzgląd na zaopatrzenie kolei we wodę, dalej ile możliwości na interesa prze-

mysłu wodnego a w szczególności na to, by co do zapotrzebowania wody do picia, jakoteż do prowadzenia gospodarstwa i na wypadki pożaru, gminy, miejscowości i w ogóle miejsca zamieszkałe uszczerbku nie doznały. Również i na zaprowadzone melioracje rolne ile możliwości względnie należy a mianowicie na nawodnienia i odwodnienia, przyczem jednak wedle możności dbać należy o to, by w połączeniu z nową drogą wodną te pożyteczne dla rolnictwa urządzenia na nowo wprowadzać można. Przytem w pierwszym rzędzie uwzględniać należy interesa posiadłości gruntowej włościańskiej.

Materyał obrad komisji stanowią weszłe protokoły przesłuchań, jakoteż wprost komisji przedkładane lub jej przekazane podania, wreszcie wnioski jej członków. Komisya przedsięwzięć według własnego ocenięcia w razie potrzeby dochodzenia na miejscu, oraz przesłuchuje strony interesowane i inne osoby.

Dla lepszego ocenięcia wniosków, przychodzących pod obrady, dostarczy Ministerstwo handlu komisji na czas jej obrad, prócz załączników projektów wymienionych w §ie 3., jeszcze:

1. Topograficznej karty szczegółowej (Detail-karte) (najnowsze zdjęcie) o podziałce 1:25.000, z wrysowaną w niej trasą wraz z wchodzącymi w grę wariantami oraz podaniem tych przestrzeni, które prowadzą przez nadane prawa kopalniane lub kopalnie w ruchu będące, tudzież z wrysowanymi przystaniami i urządzeniami dla dostarczania wody.

2. Szczegółowego profilu podłużnego o podziałce 1:10.000 lub 1:2000 dla długości a 1:1000 lub 1:200 dla wysokości.

3. Zbioru profilów poprzecznych o podziałce 1:200, w celu scharakteryzowania tych przestrzeni budowli drogi wodnej, gdzie stoki gór są bardzo spadziste, gdzie kanał przerywa rzeki i gościńce lub gdzie przychodzą przełożenia rzek i dróg albo gdzie w ogóle prowadzenie kanału na znaczne napotyka trudności.

§. 5.

Na podstawie protokołu obrad komisji, który Ministerstwu handlu należy przedłożyć, tudzież na podstawie wniosków przez komisję przedłożonych orzeka Ministerstwo handlu po zasięgnięciu opinii wydziałów krajowych dotyczących krajów i w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami, o ostatecznym kierunku trasy.

Jeżeli jednak wynik dokonanej rewizji trasy okaże się niedostatecznym, może być ponownie zarządzona całkowita lub częściowa rewizya trasy.

Ustalenie trasy następuje zawsze z zastrzeżeniem ewentualnych zmian, których potrzeba okaże się przy politycznym obejściu.

III. Polityczne obejście i rozprawa względem wywłaszczenia.

§. 6.

Ministerstwo handlu udzieli szczególnych projektów kanałów i skanalizować się mających przestrzeni rzecznych politycznej władzy krajowej celem przedsięwzięcia politycznego obejścia.

§. 7.

Co najmniej przez 14 dni przed odbyciem politycznego obejścia należy następujące dokumenty, sporządzone oddzielnie według gmin katastralnych, wyłożyć w dotyczącej gminie do publicznego przejrzania:

1. Plan sytuacyjny, względnie plan wykupna gruntów, o podziałce 1:2880 wraz z urządzeniami służącymi do holowania okrętów, przystaniami, basenami na zwroty i budkami strażników, urządzeniami służącymi do dostarczania i doprowadzania wody zasilającej kanał, a nadto oznaczający poszczególne spadły, przełożenia gościńców, dróg i rzek, podpiływy i górne przepływy, przepusty i syfony, urządzenia służące do odwadniania i nawadniania, dalej sztuczne budowle w ogóle z podaniem zwierciadła otworów i wysokości w świetle, przebudowy i adaptacje potrzebne na istniejących przestrzeniach kolejowych oraz wszystkie inne budowle, których uskutecznienie z powodu drogi wodnej jest koniecznym, w końcu oznaczający zamierzone granice wykupna i liczby katastralne tak parceli gruntowych, przez które droga wodna ma przechodzić jak i parceli sąsiednich.

2. Szczegółowy profil podłużny o podziałce 1:2000 dla długości a 1:200 dla wysokości, zawierający szczegółowe podłużne profile wszystkich kolei żelaznych, z którymi droga wodna lub jej przynależności w styczność wchodzi, dalej główniejszych gościńców, dróg i rzek z podaniem najwyższych a gdzie tego zajdzie potrzeba i najniższych wodostanów najbliższych wód sąsiednich oraz wodostanów wód zaskórnych.

3. Zbiór miarodajnych profili poprzecznych o podziałce 1:200. ewentualnie z wymienieniem wyników sondowania.

4. Tabelę kolei żelaznych, dalej publicznych gościńców i dróg z wymienieniem ich kategorii, w końcu tabelę biegów wód. Zaznaczyć przytem należy w krótkości projektowane co do tych komunikacji wód przebudowy z podaniem głównych rozmiarów odnośnych sztucznych budowli.

5. Spis wciągniętych do projektu kawałków gruntu tudzież praw a w szczególności praw wodnych. W spisach tych wymienić należy sądy powia-

towe, w których okręgu odnośne gminy leżą oraz wszystkie liczby katastralne i pomiary powierzchni tych parcel, co do których wywłaszczenie ma nastąpić oraz potrzebne ku temu przestrzenie. Prawa na nadanych kopalniach lub koncesyc kopalniane, o ile w grę wchodzi, również należy w spisie wymienić.

6. Spis nazwisk i miejsc zamieszkania wywłaszczonych, względnie ich zastępców z wymienieniem liczb wykazu hipotecznego gruntów, które mają uleść wywłaszczeniu.

Równocześnie należy zapomocą ogłoszenia w gminie przybitego i w sposób na miejscu przyjęty rozpowszechnionego podać do wiadomości publicznej miejsce przeglądu oraz dzień, od którego przeglądać już wolno i termin, w którym każdy z interesowanych może wnieść do politycznej władzy powiatowej ustnie lub pisemnie zarzuty przeciw żądaniu wywłaszczenia.

Terminy, zawarte w tych obwieszczeniach należy, z wymienieniem gmin katastralnych, dotkniętych zamierzoną budową, ogłosić edyktem zamieszczonym raz jeden w dzienniku krajowym przeznaczonym na urzędowe ogłoszenia.

§. 8.

Dzień, w którym się dochodzenia w jakiejś gminie prawdopodobnie rozpoczną, wyznaczyć ma kierownik komisji i ogłosić w gminie w sposób na miejscu przyjęty. Od tego ogłoszenia do rozpoczęcia dochodzeń musi upłynąć termin co najmniej dni ośmiu. Dyrekcyę budowy dróg wodnych należy o tem bezpośrednio zawiadomić.

Naczelników gmin interesowanych w budowie drogi wodnej dalej tych, którzy w terminie przepisany podnieśli u politycznej władzy powiatowej zarzuty, wezwać należy osobno do komisji.

§. 9.

Komisya, powołana do politycznego obejścia, składa się:

- a) z reprezentanta politycznej władzy krajowej jako kierownika komisji i z zastępcy tej politycznej władzy powiatowej, w której okręgu czynność urzędowa ma nastąpić;
- b) z delegatów Ministerstwa wojny oraz miejscowych władz wojskowych przez to Ministerstwo w poszczególnym przypadku oznaczanych, dalej z delegatów Ministerstwa rolnictwa, kolei żelaznych ewentualnie także władzy górniczej tudzież z innych członków, wyznaczanych od wypadku do wypadku przez Ministerstwo handlu.

Naczelnik kraju ma prawo przydać wysłanym do komisji zastępcom politycznej władzy krajowej

lub powiatowej znawców z dziedziny budownictwa i kultury krajowej jako doradców.

Wydział krajowy zaprosić należy do wzięcia udziału w komisji za pośrednictwem delegatów.

§. 10.

Komisya obejścia ma następujące zadanie: wydać najpierw opinię o szczegółowym projekcie ze stanowiska dobra publicznego, w szczególności ze względu na koleje żelazne, publiczne gościńce, drogi i wody, z którymi się styka — przyczem zwrócić należy uwagę na interesy ekonomiczne, o których jest wzmianka w §ie 13., ustępie 2. i 3. ustawy z dnia 11. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 66 — na położenie i rozmiary sztucznych budowli itd., dalej przeprowadzić dochodzenia w celu ustalenia przedmiotu i rozciągłości wywłaszczenia i ograniczenia praw wodnych, wreszcie wydać opinię co do podniesionych przeciw szczegółowemu projektowi lub przeciw wymaganym wywłaszczeniom zarzutów i co do prośb w tych kierunkach wniesionych.

Dla lepszego ocenienia wniosków przychodzących pod obrady, dostarczy dyrekcya budowy dróg wodnych komisji na czas jej obrad, oprócz załączników projektu, wymienionych w §ie 7. jeszcze:

1. Szczegółowej karty (Detailkarte) topograficznej o podziałce 1:25.000 z definitywną trasą;
2. planu sytuacyjnego o podziałce 1:1000;
3. generalnego profilu podłużnego o podziałce 1:100.000 dla długości a 1:1000 dla wysokości;
4. dla miejsc szczególnie trudnych szczegółowego profilu podłużnego o podziałce 1:2000 dla długości a 1:100 dla wysokości;
5. tabeli określającej kierunki i spady (długość i wysokość położenia w poszczególnych punktach kanału).

Komisya może na podstawie przeprowadzonych dochodzeń stawiać względem zmiany szczegółów trasy wnioski, które jej się usprawiedliwione wydają.

§. 11.

Interesowanym wolno nietylko przeciw żądanemu wywłaszczeniu ale i przeciw tym częściom planu budowy, które ich interesów dotyczą, podnosić w obec komisji zarzuty.

Zarzuty przeciw wymaganemu wywłaszczeniu wniesione, po ukończeniu dochodzeń w gminie, pozostają bez skutku.

Kierownik komisji powinien wszelkich dokładać starań, by podniesione zarzuty ile możności w drodze porozumienia załatwić.

Jeżeli żądanie wywłaszczenia cofnięto lub interesowany oświadczy, że się na zamierzone wywłaszczenie go zgadza, natenczas należy okoliczność tę w protokole rozprawy stwierdzić.

Okoliczności miarodajne dla ocenienia wymaganego wywłaszczenia należy w każdym razie wybać a wyniki dochodzeń zapisać w protokole z wymienieniem podstaw, na których się oparto.

Przy dochodzeniach tych zaniechać należy wyjaśniania kwestyi odszkodowania za wywłaszczenie.

§. 12.

Dla każdej gminy katastralnej należy spisać osobny protokół obejścia. W protokole tym wymienić należy zawsze tylko te zmiany w przedłożeniach projektu, których się interesowani domagają, gdyż samo przez się się rozumie, że wszędzie tam, gdzie komisya żadnej zmiany nie proponuje lub gdzie interesowani nawet zmiany się nie domagają, uchodzą postanowienia, części projektu, wyszczególnionych w §ie 7., Nr. 1—4. które od chwili obejścia stanowią istotne części składowe protokołu obejścia, za przyjęte a więc miarodajne i wszystkie strony obowiązujące.

Jeżeli komisya proponuje — za wyraźną zgodą delegatów dyrekcji budowy dróg wodnych, Ministerstwa wojny, Ministerstwa rolnictwa, Ministerstwa kolei żelaznych a ewentualnie także władzy górniczej — zmianę w projekcie budowy względnie granic wykupna, w takim razie należy przed zamknięciem protokołu nowe granice według możności do planu sytuacyjnego (§. 7, Nr. 1) wrysować i sprostować także tabele (§. 7, Nr. 4, 5 i 6).

Oryginalne protokoły komisji obejścia wraz z aktami przedkłada polityczna władza krajowa ze swą opinią Ministerstwu handlu.

§. 13.

Na podstawie wyników politycznego obejścia i po zasięgnięciu opinii wydziałów krajowych odnośnych krajów, rozstrzyga Ministerstwo handlu, w porozumieniu z innymi interesowanymi Ministerstwami, ostatecznie o projekcie, który ma być wykonany. Co do robót, które na kolejowych przestrzemiach trzeba będzie przedsiębrać i co do dopuszczalności zajęcia gruntu pod kolejami na rzecz dróg wodnych rozstrzyga Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami.

O decyzji tej zawiadomi się polityczną władzę krajową z dołączeniem oryginalnych protokołów politycznego obejścia, poczem władza ta wyda po myśli §§ów 17. do 20. ustawy z dnia 18. lutego 1878, Dz. u. p. Nr. 30, dekrety wywłaszczenia.

Dekrety te doręczyć należy interesowanym stronom i dyrekcji budowy dróg wodnych.

Oryginalne protokoły wraz z wspomnianymi kilkakrotnie załączkami Nr. 1 do 4 przechowane będą ostatecznie starannie w archiwum politycznej władzy krajowej. Kopie protokołów obejścia wraz z załączkami wydać należy dyrekcji budowy dróg wodnych, Ministerstwu kolei żelaznych i Ministerstwu wojny.

§. 14.

Dalsze postępowanie względem wywłaszczenia stosuje się do postanowień §§ów 22. do 41. i 43. do 45. ustawy z dnia 18. lutego 1878, Dz. u. p. Nr. 30.

Droga instancyi jednak przeciw uchwałom (rezolucyom) sądów powiatowych w tem postępowaniu prowadzi w drugiej instancyi do sądów obwodowych względnie krajowych (§. 3. nor. jur.).

Wyższe sądy krajowe we Wiedniu, Pradze, Bernie, Krakowie i Lwowie mają przy układaniu list rzeczoznawców (§. 24. ustawy z dnia 18. lutego 1878, Dz. u. p. Nr. 30) baczyć na to, by umieścić w niej także dostateczną ilość rzeczoznawców ze szczególnymi fachowymi wiadomościami pod względem obliczania odszkodowania za wywłaszczenie praw i budowli wodnych.

Postanowienia §u 77. ordynacji egzekucyjnej o korzystnem lokowaniu pieniędzy w sądzie składanych stosują się także i do sum odszkodowania składanych w sądzie w postępowaniu wywłaszczeniowem.

IV. Postępowanie przy przebudowach i do- budowach na istniejących drogach wodnych tudzież przy później powstałych narusze- niach praw wodnych.

§. 15.

Jeżeli na drodze wodnej, będącej w stadium budowy lub już podczas utrzymywania ruchu na niej, mają być wykonane takie przebudowy lub do-
budowy, które mają wpływ na koleje żelazne, pu-
bliczne gościńce i drogi, rzeki, nadane kopalnie
lub koncesye kopalniane, natenczas przesyła Mini-
sterstwo handlu odnośny projekt politycznej władzy
krajowej w celu przedsięwzięcia politycznego obej-
ścia po myśli §§ów 7—12. Jeżeli z projektem tym
nie jest połączone wywłaszczenie, wtedy zachodzi
ta zmiana, że projektu nie wyklada się w gminach,
lecz tylko w politycznych władzach pierwszej in-
stancyi przez 8 dni i okoliczność tę się ogłasza po-
dobnie jak przy rewizyi trasy (§. 4.). Rozprawę
jednak przeprowadza komisya na miejscu według
Postanowień §§ów 8—12.

(Polnisch.)

Jeżeli z projektem takim koleje żelazne, pu-
bliczne gościńce i drogi, rzeki, nadane kopalnie lub
koncesye kopalniane nie mają styczności, natenczas
polityczna komisya obejścia odpada a co do wy-
właszczenia postępować należy podług §u 21. usta-
wy z dnia 18. lutego 1878, Dz. u. p. Nr. 30.

Jeżeli i wywłaszczenie nie jest potrzebne, to i
miejscowej komisji odbywać nie potrzeba.

§. 16.

Jeżeli dopiero podczas budowy lub po ukoń-
czeniu drogi wodnej się okaże, że w skutek jej bu-
dowy lub ruchu na niej naruszono jakieś prawo
wodne, w takim razie należy przedewszystkiem
naruszenie to uchylić względnie o odpowiednie
zadośćuczynienie się postarać. Jeżeli to nie jest
możliwem oraz jeżeli się nie przeprowadza później-
szego wywłaszczenia naruszonego prawa wodnego,
natenczas postarać się należy o porozumienie się
w drodze ugodowej co do należnego odszkodowa-
nia. Interesowani mają prawo dochodzić swych
pretensyi według obowiązujących przepisów usta-
wowych.

V. Stosunek dróg wodnych do istniejących publicznych komunikacyi.

§. 17.

Jeżeli w skutek budowy dróg wodnych ulegną
istniejące drogi publiczne, mosty, ścieżki lub inne
środki komunikacyjne całkowitemu lub częściowemu
zniszczeniu lub staną się do użytku niezdolne,
to zniszczoną komunikację przywróci się do dawne-
go stanu w innem miejscu na koszt funduszu bu-
dowy dróg wodnych.

Co do robót i budowli w tym celu potrzebnych
rozstrzyga Ministerstwo handlu w porozumieniu
z interesowanemi Ministerstwami. O ile dotyczy to
robót i budowli na kolejach, podlegają one zatwier-
dzeniu Ministerstwa kolei żelaznych (§. 13, ustęp 1.)

O ile utrzymanie nowych budowli względnie
urządzeń, uskutecznionych w miejsce zniszczonych
lub do użytku niezdolnych dróg, mostów itd. w po-
równaniu ze stanem poprzednim więcej kosztuje,
ponosić będzie nadwyżkę tych kosztów administra-
cya dróg wodnych.

Koszta utrzymania tych szczególnych budowli
i urządzeń, które celem naprawy zniszczonych ko-
munikacyi uskuteczniiono a których przedtem wcale
nie było, ponosi w całości administracya dróg
wodnych.

Koerber wlr.
Call wlr.

Wittek wlr.
Giovannelli wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstraße l. 26, także w roku 1903 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1903 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1867 za . . .	4 K — h	Rocznik	1885 za . . .	3 K 60 h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1868 " . . .	4 " — "	"	1886 " . . .	4 " 60 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1869 " . . .	6 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1888 " . . .	8 " 40 "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1889 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym przynajmniej 10 dowolnych zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa na raz przyznaje się opust 20%, nabywającym zaś zupełne zbiory Dziennika ustaw państwa od roku 1849, względnie 1870 — opust 30% od sumy cen odnośnych poszczególnych roczników.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.